jaz. 138.

1 Maa janad.

Maa ijake maa emakke
Tenis mulle walgus teile,
Minge üle mere kümmene
nelje, sial on kiwist
woodid rauast sängid, sala
terakjest on tehtud patjad.

Maa ijandad ma emandad
x maa kroni neist jikkälg
minge ülemere kümmene
je, sial on kiwist woodid
rauast sängid rabattud
terakjest on tehtud patjad.

Oks meerand tunid nende
wistrikkutte jiale lugeda
mis rahwas maa hakkan
dujeks (üüab), kuid jub jnud

jaz. 139.

wistrikkuid mis wahest
inimeste ihu külge lüöwad),
Ärtab wai jarandab ära,
neid olen mina jalaja kätte
jaanud, jihe külla targa tagand
wargutanud, ~~tolgast~~ ~~tilgast~~ jäätte.

2 Tule janad.

Kas tunned tule januja
Taijad rauwa tärbeida
Tuli on tuima rand on walju
Tuli ei polda tuttuda ja
Rand ei raiju languda ja
Weji ei wendada ubuda
Tulgu jüs tule ijanda
Tulgu jüs tule emandä
Tulgu tulda katjumaje
Walgja walattamaje
Sel on kattila kääsjä
Sel on kulsji kattilasja